

DOBREPOLJSKA DOLINA JE PRAZNOVALA

Deseti jubilejni teden tradicij NOB

(Nadaljevanje z 2. strani)
diciionalm-strelskim turnir-jem z vojaško puško. Tekmovanja se je udeležilo 21 ekip, kar je za nas lepo priznanje, še bolj pa za prizadevno strelsko družino Bukovec, ki je vzorno in brezhibno pripravila turnir. Popoldanski čas pa je bil vezan na otvoritev novega vaškega doma v vasi Cesta. Čeprav nismo mogli zaustaviti dežja, smo z vaščani Ceste uspeli narediti to, kar si pred letom dni nismo upali niti pomisliti. V letu dni so si prizadevni vaščani Ceste uredili zanemarjeno vas tako, da se je ne bi sramovali niti pred znanimi urejenimi slovenskimi kraji. Vaščani so uredili poti, kanalizacijo, smetišča, uredili osrednji, vaški prostor in kar je najvažnejše, postavili nov vaški dom z betonskim plesiščem. Težko je najti besede, s katerimi bi uporabil vse presežnike, pohvale za te izredne vaščane. Vsakemu priporočamo, da pride v vas in da si potem sam ustvari sliko.

Na željo vaščanov so dom poimenovali po družini Miklič, ki je dala za našo revolucijo šest partizanov.

V ponedeljek, 28. maja smo imeli v Ljubljani tradicionalno srečanje osnovnih šol, ki nosijo ime po narodnem heroju Tonetu Tomšiču. Prijetno srečanje z odlično organizacijo in prisotnostjo tov. Vide Tomšič in obeh sester Toneta Tomšiča je dalo poseben poudarek temu srečanju. Na slovesen način so bili pionirji sedmih razredov sprejeti med mladince ZSMS.

V sredo, 30. maja je ob 16.00 uri bil zbor rokometašev v DVZ Ponikve. Z izredno organizacijo, odlično igro, poštenim bojem so gledalcem ponudili pravi užitek pri gledanju rokometu. To je bil najmočnejši turnir v naši dolini doslej. Zbrale so se ekipe Kolinske Slovan, Inlesa, Kac iz Celovca in domača ekipa. Enakovreden boj je na koncu navrgel zmagovalca pod imenom »Inles«. Takih turnirjev, takih športnih srečanj, si še vnaprej želimo. Vsa zahvala za izredno organizacijo pa gre DVZ Ponikve predvsem, tov. F. Vehovar, Ivanu Poljšaku in Slavku Piršu.

V četrtek, zadnjega maja smo ob 20.00 uri gledali izredno predstavo Prešernovega gledališča! Okrog 300 gledalcev je z navdušenjem zapuščalo uprizoritev Lizistrate.

V petek, 1. junija se je ob

17.00 uri zbralo šest moških in tri ženske ekipe v odbojki. Zanimiv turnir in zaključek sta dala sklep, da v prihodnje s takimi srečanji nadaljujemo.

Sobota, 2. junija je bila za organizatorje zahtevna prireditve. Najprej so se zbrali številni borci XVIII. in XV. divizije ter drugih partizanskih enot v Zdenski vasi, kjer smo bili priča odkritju plošče XV. diviziji. Ob bogatem kulturnem programu in ob številni udeležbi je prireditev povsem uspela. Posebej smo bili navdušeni nad govorom narodnega heroja Draga Jermana. Iz Zdenske vasi smo se preselili v vas Ponikve, kjer smo prisostvovali poimenovanju osnovne šole po XVIII. diviziji. Bogat kulturni program, številna udeležba, številni borci in narodni heroji so slovesnost še bolj povdarili.

V nedeljo, 3. junija je bila zaključna slovesnost v vasi Podgora.

Več kot mesec dni so se vaščani pripravljali na to prireditev. Vas je dobila novo razširjeno cesto in kanalizacijo. Vse hiše so bile v zastavah, postavljeni številni mlaji, urejen prireditveni prostor. Z izredno predstavitvijo tov. Vinka Blatnika, sekretarja SZDL Občine Grosuplje, smo zaključili zelo uspešen X. Teden tradicij NOB.

Ob vseh teh prireditvah, akcijah, vključevanjih najrazličnejših sredin, ne moremo mimo dejstva, da je Teden tradicij uspel zato, ker so se v priprave in organizacijo vključile vse družbenopolitične organizacije, društva, delovne organizacije in kar je posebej razveseljivo, vaščani vasi Cesta in vasi Podgora. To aktivno sodelovanje je potrdilo, da s tako zagnanostjo, s takimi prispevki Teden tradicij pridobiva na svoji kvaliteti in vsebini. To je porok, da bo Teden tradicij živel v prihodnje in dobival na širini in vsebini. Poleg omenjenih činitelev so Teden tradicij iz dneva v dan dopolnjevali in ga pestrili dobrepoljski okteti, deklinski zbor, otroški zbor, mladinski zbor, godba na pihala, Jože Zajc na violini citrah in na novo ustanovljeni mešani pevski zbor Iskra. Vsi nastopajoči, ki jih je bilo čez 200, so dali visok kvaliteten prispevek v vseh kulturnih programih, ki jih ni bilo malo. Skratka dolina je živel in bo živela za Teden tradicij NOB.

EDI ZGONC

Mesec maj — mesec mladosti — naš praznik

Na šoli Zagradec smo nadvse slovesno proslavili Dan mladosti. Skrbno smo se pripravili na proslavo. Recitali smo, peli in plesali. Bilo je zelo lepo.

V praznovanje smo vključili tudi zaključek tekmovanja za bralno značko. Učenci smo vse leto pridno prebirali predpisane knjige. Za nagrado smo poleg značke dobili tudi knjigo partizanske učiteljice in naše prijateljice Marjance Šeme, z naslovom: Bila sem partizanska učiteljica. Tovarišico Marjančo smo na naše slavje povabili in bili presrečni, da se je našemu

vabilu odzvala in nas obiskala. Vsem nagrajencem se je v knjige podpisala in tako bomo imeli prelep spomin s tega dne.

Tovarišico Marjančo smo spraševali o njenem učiteljevanju med NOB in povedala nam je mnogo lepega. Radi smo jo poslušali in že vnaprej se veselimo njenih obiskov.

Da je bil ta dan še lepši, nas je obiskala tudi tovarišica Ljudmila Pirc iz Žužemberka. To je prapranečakinja pesnika Franceta Prešerna in že deset let naša najdražja gostja na naših praznovanjih

slovenske kulture in Dneva mladosti. Vsako leto se odzove našemu vabilu in srečna je med nami. Našega slavlja so se udeležili tudi predstavniki DO Drogerija iz Ljubljane, ki so pokrovitelji naše šole od leta 1980. Pomagajo nam, da lažje prenašamo bremena stabilizacije in si opremljamo šolo z aparaturami in napravami, ki jih nujno potrebujemo za uspešno delo v šoli: diaporojektorji, razmnoževalni stroj, pisalni stroji, televizor, oprema za telovadnico, knjige, plošče, kasete, priložnostna darila, to so stvari, ki so nam jih omogočili naši pri-

jatelji iz Ljubljane — DO DROGERIJA.

Obiskala nas je tudi novinarka radia Ljubljana tovarišica Valči Ravbar, in se pogovarjala z našimi gosti in nami — učenci.

Sodelovali smo tudi na proslavi v KS. To proslavo je organizirala mladina iz Zagradca. Pet naših učencev je bilo ob tej priliki nagrajenih s primernimi knjigami za naloge na temo JLA in NOB.

Taka in podobna srečanja večkrat organiziramo, saj je tako lepo biti mlad v naši svobodni domovini.

Šola Zagradec

Z roko v roki smo dosegali uspehe

Samo še nekaj dni in konec bo šolskega leta 1983/84. Na šoli bijemo še zadnji boj za večje znanje, za boljše ocene. Že zdaj pa lahko trdimo, da bo kljub raznim težavam, za nami še eno uspešno šolsko leto v doseženem znanju, disciplini in v delu številnih izvenšolskih dejavnosti. Organizirali smo razne kulturne prireditve in sodelovali na njih. Le-teh pa ni bilo malo. Velikokrat smo garali v pravem pomenu besede, ne da bi se to poznalo pri našem učnem uspehu. Mentorji so velikodušno prenašali svoje znanje na mladino. Če je zaškrpalo pri denarju, ko nas je na primer obiskal dedek Mraz, so nam priskočili na pomoč številni obrtniki iz Šmarja in njegove bližnje okolice, pomagala nam je krajevna skupnost in druge družbenopolitične organizacije. Ob tej priliki se jim še enkrat toplo zahvaljujemo.

Čeprav nimamo telovadnice, smo dosegali zavidljive športne uspehe doma, na občinskih in območnih tekmovanjih.

Naša delavnica za tehnični pouk je tako majhna in tako skromno opremljena, da se nekateri čudijo, kako uspevamo realizirati učni načrt. Res, da nam je centralna šola na Grosupljem širokogrudno odprla vrata svoje de-

lavnice za tehnični pouk, a kaj, ko že sami občutijo prostorsko stisko!

V skromni šolski kuhinji dve marljivi kuharici vsak dan pripravita 270 malic in 117 kosil.

In za vsa naša prizadevanja sta nas v mesecu mladosti nagradili dve delovni organizaciji v občini. KOVINASTROJ nam je za kuhinjo poklonil pomivalni stroj, kar je neprecenljiva higienska pridobitev na naši šoli in bo obenem olajšal težko delo naših kuharic, nadalje delavci tovarne BLACK AND DECKER pa so šoli poklonili svoj izdelek — komplet ročnega orodja za opremo naše tehnične delavnice.

Solidarnost obeh delovnih kolektivov ni zgolj finančnega pomena za šolo. Z njo je je poudarjen zlasti vzgojni faktor, ki prav gotovo pozitivno vpliva na učence — bodoče delavce v združenem delu. Težko je izraziti z besedami vse tisto, kar čutimo! Zahvaljujemo se delavcem obeh delovnih organizacij za darilo, saj so se kljub težkim gospodarskim razmeram odločili delu dohodka in ga velikodušno odstopili šoli. Zagotavljamo, da se bo naložba obrestovala!

Učenci in delavci šole
Šmarje—Sap

Kuharici sta takoj preizkusili nov stroj, izdelek Kovinostroja....

prav tako tudi učenci električno ročno orodje, proizvod Black and Deckerja

Zadnja generacija gimnazijskih maturantov

Šolsko leto 1983/84 pomeni prelomnico v srednješolskem izobraževanju. Z iztekom tega šolskega leta je namreč prenehala obstajati gimnazija. Zadnji rod gimnazijskih maturantov bo tako letos zadnjič opravil »zrelostni izpit« — maturo. V bodoče tega ne bo več. Nov sistem srednjih šol (usmerjeno izobraževanje) je zamenjal dosedanje gimnazije in druge srednje šole, namen preobrazbe pa je, da mladega človeka čimprej usmeri v poklic, ki ga veseli. Seveda so še prisotni začetni problemi, čas pa bo pokazal umestnost sedanje šolske reforme.

Gimnazija Stična, ki se je pred tremi leti preselila iz stiškega samostana v novo šolo v Ivančno gorico (Šolski center »Josip Jurčič« Ivančna gorica), letos praznuje 39-letnico svojega obstoja in 29-letnico prve mature. Ti dve letnici zgovorno pričata, kako velik pomen je imela Stiška gimnazija, v kulturni in šolski zgodovini, za naš kraj, občino Grosuplje in tudi za Slovenijo.

Za potrditev tega navedimo nekaj podatkov od šolskega leta 1954/55 do vključno šolskega leta 1973/74. V tem času je zaključni izpit opravilo 462 maturantov. Od teh jih je 245 končalo višjo ali visoko šolo. Tako nam je Gimnazija »Josip Jurčič« Stična dala veliko pomembnih žena in moži in sicer: 12 zdravnikov, 15 profesorjev, 45 diplomiranih inženirjev, 6 teologov, 7 oficirjev, 3 pravnike, 3 defektologe, 3 stomatologe, 22 višjih medicinskih sester, itd.

Zavedati se moramo, če ne bi bilo stiške gimnazije, potem tudi ne bi imeli toliko izobraženecv iz naših krajev, ki niso uveljavljeni samo doma, ampak tudi v tujini.

Tega se zavedamo tudi mi, zadnja generacija gimnazijskih maturantov, zato si bomo prizadevali, da bomo upravičili pomen gimnazije, kot kulturne institucije, ki nam je dala tisto osnovno znanje, s katerim se dejansko lahko vpišemo na katerokoli fakulteto. In prav to je bila prednost gimnazije pred novim sistemom srednješolskega izobraževanja, ki take možnosti ne daje več v taki širini, ampak utesnjuje učence usmerjenega izobraževanja v smeri oz. usmeritvi, ki si jo je izbral po končani osnovni šoli, s tem v poklicu, ki si ga po štirih letih šolanja morda ne bo več želel.

Sicer pa, čas bo prinesel odgovor. Zato zadnja generacija stiških gimnazijskih maturantov želi svojim naslednikom v vseh usmeritvah vsaj toliko, če ne še več, doseženih uspehov.

Marjan Lampret
eden izmed zadnjih maturantov

ODGOVORA NA DELEGATSKI VPRAŠANJI

(Nadaljevanje z 2. strani)
če je prometni znak postavljen z dovoljenjem.

Prometne znake postavlja, zamenjuje, dopolnjuje in vzdržuje organizacija za vzdrževanje cest, za kar si mora organizacija za vzdrževanje cest pridobiti soglasje občinskega upravnega organa, pristojnega za promet.

Vsled navedenega bi morala krajevna skupnost predlagati Komunalnemu podjetju Grosuplje, kot vzdrževalcu ulic v Grosupljem, postavitev ustreznih prometnih znakov.

Oddelek za urbanizem
in gradbene zadeve